

La lluita pel Consell

Qui governarà el Consell Insular de Mallorca? Aquesta és la pregunta del milió. Aquesta setmana pot ser definitiva en les negociacions múltiples iniciades entre tots els partits que han obtingut representació al Consell mallorquí.

La nit del 28 de maig es confirmava, a les 8 del vespre, la notícia avançada per les enquestes que tothom esperava: el PP arrasava pertot. Però a mesura que transcorria la nit la cara d'alguns dirigents conservadors començava a ser més de *pomes agres*, que no la pròpia d'una nit de gran victòria: el PP no havia aconseguit la majoria absoluta al Consell Insular de Mallorca. Els conservadors obtenien 16 consellers; el PSOE, 8; el PSM, 5; UM, 2 i IU, 2. Total: 16 per al PP i 17 per al bloc opositor. La mateixa nit electoral alts dirigents del PP, en privat, maleïen Maria Antònia Munar, presidenta d'UM. S'havien passat la campanya desprestigiant el projecte de centre nacionalista i, molt especialment, la presidenta d'UM. I ara, tot ho feia pensar, la tornaven a necessitar per a governar el Consell. "Però com qualcú pot votar aquesta tia?", diuen que va dir la vice-presidenta Rosa Estaràs, enemiga política mortal de Munar.

L'anàlisi que va fer el PP dels resultats electorals va ser molt triomfalista, no podia ser d'una altra manera. Però aquesta vegada, per primer cop, hagueren de recórrer a complexos anàlisis numèriques per intentar de demostrar que els resultats del PP a Mallorca havien estat "excel·lents", com va dir Canellas. El president encapçalava la llista per Mallorca, l'única de les quatre grans llistes —les tres dels consells i la de Palma— que no ha obtingut la majoria absoluta. "Jo era el candidat de totes les Illes", s'excusava Canellas, i afegia: "Estam encantats de la vida amb els resultats." Encantats o no s'hauran de veure les cares amb la seva enemiga mortal: Maria Antònia Munar, si és que UM no decideix donar l'esquena al PP i pactar amb tota l'oposició —o amb part— per tal de desbancar els conservadors del Consell.

La importància del Consell. Els consells són els ens de govern insular i tenen competències molt importants en temes culturals, i d'inversió en infraestructures municipals, però sobretot la qüestió més decisiva és que tenen en exclusiva les competències urbanístiques. Les comissions insulars d'urbanisme donen declaracions d'Interès Social, aproven plans d'ordenació urbana... En un territori com Balears, on els interessos relacionats amb el món

El fet que el PP no hagi obtingut la majoria absoluta del Consell Insular de Mallorca ha obert una cursa frenètica per pactar. Govern en minoria del PP, govern de coalició PP-UM o govern de centre-esquerra són les tres possibilitats que hi ha sobre la taula. UM en pot tenir la clau. El partit de Maria Antònia Munar serà el que decideixi si Joan Verger continua essent el president o si hi ha nova majoria.

de la construcció són la columna vertebral de l'economia i de la política, és fàcil comprendre la importància, pels partits, de controlar els consells insulars.

A Mallorca, si el PP no aconseguís pactar amb UM, la situació seria complicada, perquè molts projectes importants que han impulsat els conservadors es podrien veure avortats per un Consell controlat pel centre-esquerra. En aquests moments hi ha diverses qüestions pendents de l'aprovació del Consell, i totes elles són de gran interès per al PP: incineradora de son Reus (que el PSM no vol de cap manera que s'acabi), revisió del Pla General de Palma, privatització del cementiri de Palma (operació sobre la qual l'oposició ha denunciat interessos privats del batlle de Palma, Joan Fageda)...

Evidentment no es tracta d'una simple qüestió simbòlica. El control del Consell esdevé un objectiu prioritari pels diversos partits i aquests tres grans temes seran probablement essencials a l'hora de les negociacions.

PSOE i PSM. Els socialistes i els nacionalistes han mostrat el seu interès a obrir converses —que a hores d'ara ja deuen haver començat— per contrastar programes i estudiar la viabilitat d'un hipotètic pacte dels dos partits amb un tercer (UM) o fins i tot un quart (IU). El principal problema seria la posició dels nacionalistes pel que fa a la incineradora en construcció. El PSM s'hi ha oposat aferrissadament, però el PSOE no ha fet el mateix, i sembla que podria ser una qüestió insalvable, tot i que cal esperar les negociacions. Els dos partits intenten que el PP no controlï el Consell, conscients que això seria un cop fort pels conservadors i augmentaria considerablement les expectatives de futur de totes dues formacions.

Unió Mallorquina. El partit presidit per Maria Antònia Munar es deixa festejar. Amb un control perfecte dels ritmes de la intriga —que li donen un protagonisme molt per sobre del que suposadament hauria de tenir un partit amb dos consellers d'un total de 33— Munar fa ballar a tothom al seu voltant. Espera que el PP li faci ofertes i espera també parlar un a un amb la resta de partits. Munar va dir: "tenim memòria històrica", fent referència a les actituds del PP contra UM. Sembla que dins el partit nacionalista de centre hi ha dues tendències, una contrària a qualsevol pacte amb el PP —entre aquests hi hauria el fundador, Jeroni Albertí— i una altra que veu més natural arribar

---

L'opció més probable. Al marge de qualque sorpresa, un pacte tripartit, PSOE, PSM i UM, o quadripartit, els tres anteriors més IU, és molt difícil, quasi impossible. Seria més un govern anti-PP que no altra cosa. No sembla raonable. Queda l'opció PP-UM, que tendria un cost d'imatge important pels nacionalistes. El més probable és que Verger governi en solitari, amb acords puntuals amb UM. **Miquel Payeras**

a qualque acord –no necessàriament un pacte de govern– que facilités la presidència del PP i una negociació contínua durant la legislatura per a cada tema. D'aquesta manera UM sempre tendria un protagonisme màxim en la vida política mallorquina i el PP seria a les seves mans.

Esquerra Unida. Els seguidors d'Anguita són fidels al “programa, programa, programa” i no es mostren entusiasmats amb la possibilitat d'entrar en un govern de coalició. Durant la campanya, Eberhard Grosske ja fou molt crític amb aquesta possibilitat. En l'entrevista que concedí a aquest setmanari ja deixava entreveure que preferien estar l'oposició que no en un govern multipartit. La qüestió és saber què faria IU si ha de triar entre PP (16 consellers) i un govern de coalició PSOE-PSM-UM (15). Té tres opcions: votar el PP, alternativa que en principi no sembla lògica; votar la investidura del govern de centre-esquerra i quedar a l'oposició i així el govern els necessitaria sovint durant la legislatura; votar-se ells mateixos o abstenir-se i donar la presidència al PP.

Partit Popular. Els conservadors ja han designat Joan Verger –actual president del Consell– per negociar amb UM. És l'acord que desitgen per tal de no haver de passar quatre anys subjectes a sorpreses desagradables. Saben que ho poden aconseguir i el secretari general del PP, J. A. Berastáin ja va dir, en referència a UM, que cal oblidar el passat i mirar el futur. Els conservadors volen emmarcar la negociació concretament en el Consell, i que no afecti altres esferes del poder conservador, com per exemple el Govern o l'Ajuntament de Palma, on el PP compta amb antics militants d'UM.

Dalt, Maria Antònia Munar. Al costat, Joan Verger. Dins UM hi ha dues tendències, una contrària a qualsevol pacte amb el PP i una altra que vol arribar a qualque acord.

